

[Jeppesen (Drusebjerg).]

med det Lovforslag, der foreligger her. Jeg føler mig overbevist om, at hvis Lovforslaget i dette Øjeblik, før Rigsdagen skal give det sin endelige og afgørende Besegling, blev sendt ud til Afstemning i Vælgerbefolkningen, vilde det falde med meget stort Flertal. Alene af den Grund, men tillige fordi vi her bevæger os paa et nyt Omraade, burde man have fulgt den Vej, som vi indenfor det radikale Venstre gav Anvisning paa: Behandling i en sagkyndig Kommission, som skulde prøve paa at finde en Vej frem og helst en Vej, som et noget større Antal, end Tilfældet nu er, kunde følge.

Det kan ikke nægtes, at Lovforslaget i hele sin Tendens er vendt imod de smaa i Samfundet. Jeg ved vel, at man siger — det er jo blevet sagt meget kraftigt saavel af den ærede Ordfører som af den højtærede Minister —, at Lovforslagets Tendens er lige- ligt vendt imod alle Borgere indenfor det danske Samfund; men det er nu en Gang saadan her i Verden, at de større, de bedst stillede klarer sig nok, det er de smaa og svage, dem, der trænger til Beskyttelse, som det kommer til at gaa ud over. Og det tror jeg ogsaa i høj Grad vil vise sig at blive Tilfældet her. Det bliver Arbejder- og Haandværkerorganisationerne, som mest vil komme til at faa denne Lovgivning at føle. Jeg skal ikke i Enkeltheder komme ind paa, hvad der har fundet Sted indenfor Udvalget, men jeg røber jo ikke nogen Hemmelighed ved at sige, at det særlig er fra Haandværkernes og fra Arbejdernes Organisationer, at Modstanden har vist sig kraftigst mod denne Lovgivning og den Tendens, den er Udtryk for. Det forekommer mig at være meget farligt i disse Tider, hvor Klasse staar mod Klasse saa stærkt som aldrig før, at føre en saadan Lov ud i Livet. Den kunde let faa den modsatte Virkning af, hvad man tilsigter. Der er ikke mindste Tvivl om, at en af Grundene — og maaske Hovedgrunden — til det kraftige Udslag, som de nylig afholdte Kommunalvalg gav sig overfor Regeringen, er, at dette Lovforslag er blevet forceret frem, saaledes som Tilfældet er. Jeg føler mig overbevist om, at det samme maaske i endnu højere Grad vil gøre sig gældende senere, naar vi kommer til at staa overfor de politiske Valg, men det maa jo blive Regeringens egen Sag, og jeg skal ikke opholde mig videre ved den Side af Sagen.

Men hvorom alting er, saa har Lovforslagets Fremkomst givet Signalet til en Klassekamp, som vi muligvis ellers var blevet forskaanet for. Og der var saa meget mindre Grund til at fremsætte dette For-

slag, al den Stund det har vist sig, at den Lovgivning, vi har paa dette Omraade, er fuldt ud tilfredsstillende. Der er blevet nævnt et særligt Tilfælde som Hovedgrunden til, at denne Sag i det hele er blevet ført frem, nemlig Kolindsundsagen; men det viste sig jo dér — og det gælder, hvorledes man end ser paa denne Sag, hvem der har Ret, og hvem der har Uret —, at den bestaaende Lovgivning i hvert Tilfælde var tilstrækkelig til, at man gennem den Dom, der blev fældet, kunde trække en Streg, der viste, hvorledes man fra Samfundets Side saa paa dette Forhold. Og der er jo endnu en Domstol her i Landet, som stadig lever, og som stadig vil komme til at virke, og som man hverken kan eller bør lade være uanset, og det forekommer mig, at det i Virkeligheden er den bedste Domstol, vi har i den Slags Tilfælde, nemlig den offentlige Menings Domstol. Jeg tror, det havde været tilstrækkeligt med den som Instans ved Siden af den Lovgivning, vi allerede har, saaledes at en Lovgivning af denne Art i nogen Grad havde været upaakrævet.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, saa meget mere som jeg føler, at Tærringerne er kastede med Hensyn til dette Lovforslags Skæbne. I Tilknytning til de Udtalelser, som jeg her har fremsat, anbefaler jeg paa min Gruppes Vegne at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Ludvig Christensen: Den Lovgivning, der her skal gennemføres, er ikke nogen saglig begrundet, men udelukkende en politisk begrundet Lovgivning. At den ikke er saglig begrundet, fremgaar tilstrækkelig tydeligt af, hvem der er imod, og hvem der er for Gennemførelsen af den. Alle Byerhverv, Arbejdsgiverorganisationer, Haandværkerforeninger, Handelsstandsforeninger er imod; Haandværkerforeningens Formand her i København, Ingeniør Koch, udtalte i Udvalget, at Lovforslaget maatte siges at være umoralsk; Landhaandværkernes Organisation, der repræsenterer 15 000 Landhaandværkere, Husmændene og Landarbejderne er imod Lovforslaget, hele den store Industriarbejderbefolkning er imod det. Men hvem er det da saa, der er for denne Lovgivning? Ja, det er Landbrugets Overklasse; den egentlige Spore til, at man gennemfører dette Forslag, er, at Landbrugets Overklasse mener at have Brug for det. Det er rimeligt, at det, der skete i Kolindsund, har givet Stødet til, at man vilde gennemføre en Lovgivning som denne, til Trods for at netop de Domme, der faldt, som det allerede er nævnt